

Chris Duwe

Illustrert av Gro T. Rykkelid

Anna på juletur

En adventshistorie i 24 deler

Kjære familier!

Jeg håper denne adventshistorien kan være til glede for dere, og at den kan bli en rød tråd for dere i ventetiden før vi skal feire at Jesus Kristus ble et lite menneske.

Hver dag får dere vite litt mer om alt det spennende Anna opplever på sin juletur, og hver dag skal dere få to spørsmål som dere kan snakke om i stua. Noen ganger kan det være kjekt å ta en «runde» der alle kan komme med sitt eget svar.

Det er også en invitasjon til å be sammen. Bønnen er slik at man kan lese én linje høyt, og så kan familien gjenta, om man vil gjøre det slik.

Jeg ønsker dere en god og velsignet advent og julehøytid med Jesus i hjertene.

**Varme julehilsener fra
Chris Duwe**

*Til Daniel, Lukas, Noah og Anna!
Jeg håper dere kan fortsette å oppdage
julens største gave resten av deres liv.
Elsker dere med hele mitt hjerte.
Pappa*

Copyright © Proklamedia 2023
Illustrasjoner: Gro T. Rykkelid
Omslag og sats: Kristian Kapelrud
Trykk: Dardedze Holografija, Latvia
1. opplag 2023

ISBN 978-82-7199-689-5

Proklamedia
Grimerudvn. 77, 2312 Ottestad
E-post: post@proklamedia.no
www.proklamedia.no

Det må ikke kopieres fra denne bok i strid med åndsverksloven eller avtaler om kopiering inngått med KOPINOR, Interesseorgan for rettighetshavere til åndsverk. Kopiering i strid med lov eller avtale kan medføre erstatningsansvar og inndragning, og kan straffes med bøter eller fengsel.

Chris Duwe

Illustrert av Gro T. Rykkelid

Anna på juletur

En adventshistorie i 24 deler

Turen begynner

På en liten gård i skogen bodde det en familie med mange barn. Anna var den eldste og gikk i fjerde klasse. Gjett om Anna gledet seg til å feire jul. Hun visste nøyaktig hvor mange dager som var igjen til den store festen.

Ute var det kaldt, og den første snøen hadde allerede lagt seg på gresset. Anna tok på seg jakke og ridestøvler. Hun gikk over gårdsplassen til stallen, for å hilse på sin gode venn, Krokodille. Den brune, rolige ponnien vrinsket Anna velkommen og snuste interessert på hånda hennes på leting etter en gulrot eller noe liknende. Ponnien het Krokodille fordi Anna likte så godt å se på en dyrefilm med en krokodille som svømte rundt omkring i Afrika.

Anna la salen forsiktig på Krokodilles rygg og festet den rundt magen, ordnet tømene, og satte seg på ponnien. Hun bøyde seg frem til Krokodilles øre mens hun strøk henne på halsen.

«Kom, så tar vi en liten tur ut i snøen, det blir gøy!»

Det var en vakker vinterdag, og solen fikk snøen til å lyse opp som hundretusener av små stjerner. De travet langs en sti med grantrær på begge sider. Istappene på grenene så ut som glitrende lys av sølv og gull.

Da Anna hadde ridd et stykke inn i

skogen, hørte hun en rar lyd, en slik som små dyr kan lage. Et eller annet beveget seg i snøen et stykke lenger frem. Ponnien la ørene bakover og stoppet opp. Så snudde den ørene fremover for å høre bedre.

«Det er et eller annet som snuser rundt i buskene der borte,» sa Anna. «Hva kan det være?»

Dagens spørsmål

La gjerne alle i runden svare på spørsmålene.

1. Hva tror du lager lyden i skogen?
2. Hva gleder du deg til i julen?

Bønn

Kjære Gud,
takk for juletiden.
Hjelp oss til å oppdage
hvorfor vi feirer jul.
Amen.

Hjelp meg

Anna hørte etter en gang til. Lyden kom fra like bak et stort grantre. Plutselig hørte de noe som bjeffet. «Voff, voff!»

Krokodille ristet på hodet i ubehag. Anna reiste seg i salen for å se hvor hunden var, men hun så ingen tegn til den firbeinte bråkmakeren. Plutselig skvatt ponnien til og rygget bakover. Der, rett foran dem, var det en liten hvit hund som bjeffet og nøs. For en søt, liten valp!

Anna strøk Krokodille rolig på halsen mens hun steg ned og gikk bort til den lille, lyse vennen i snøen. Den logret med halen og slikket seg rundt munnen.

«Er du sulten, kanskje?» spurte Anna.

«Voff, voff, voff!» svarte hunden.

Anna fant frem en gulrot fra lommen sin og delte den i to.

«Dette er den eneste maten jeg har med meg. Men liker du å spise hestemat, da?»

Hun rakte frem den halve gulrota, og valpen tok imot den med fortenna. Den tygde litt forsiktig først, men bestemte seg til slutt for at den likte gulrota og åt fornøyd helt til den var borte. I mellomtiden hadde Krokodille fått den andre halvdelen. Den slo med halen og så ut til å ha slått seg til ro med det nye bekjentskapet. Anna snudde seg mot valpen og oppdaget at den hadde noe rundt halsen. Det var et lite papir, festet på

halsbåndet. Varsomt bøyde Anna seg ned, klappet hunden og tok papirlappen for å se. På papiret stod det med store bokstaver: «HJELP MEG!»

«Hvem kan det være som trenger hjelp?» Anna så opp, men det var ingen andre i nærheten. «Kan du vise oss det?» spurte Anna den lille hvite hunden.

Dagens spørsmål

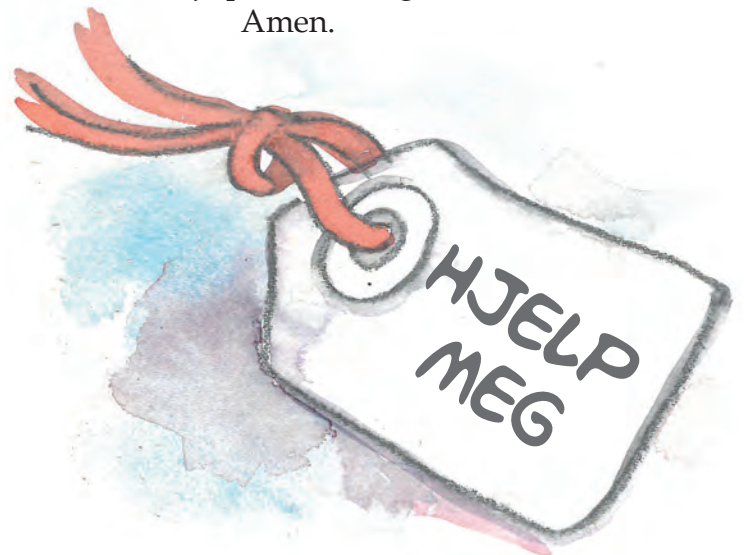
1. Hvem tror du det er som skrev lappen og trenger hjelp?
2. Hvem kan du hjelpe med noe i dag?

Bønn

Kjære Far i himmelen,
takk at vi kan tro på deg.

Hjelp oss til
å hjelpe noen i dag.

Amen.

Hvor sterk er Krokodille?

«Ja, tauet henger her», sa den gamle dama. Anna fikk ponnien Krokodille til å stå med bakenden mot låvedøra. Så tok hun tauet og festet det på seletøyet til Krokodille. Den andre enden av tauet bandt Anna fast på dørhåndtaket.

«Forsiktig fremover nå, Krokodille, så får vi den kanskje opp», sa Anna. Krokodille tok et skritt fremover slik at tauet strammet seg. Krokodille vippet ørene bakover og så på Anna.

«Det går bra», sa Anna. «Ta et steg til nå, Krokodille.»

Døra knirket. Ponnien gikk frem et skritt til. Døra knaket. Anna og kona så på hverandre, og deretter på døra. Krokodille tok et steg til, og plutselig åpnet døra seg med et brak. Alle skvatt litt, men så lo de sammen.

«Godt jobba, Krokodille!» sa Anna glad, og klappet henne på halsen. «Her er tauet ditt», sa hun etter litt fikling. Dama stod og smilte av hele sitt hjerte.

«Åh, tusen takk, du er snill, nå fikk jeg hjelp til slutt!»

«Ja», sa Anna, «og husk å ta den lille hunden din med inn i varmen når du fyrer opp!»

«Men jeg har ingen hund», sa hun og bøyd seg ned for å klappe hunden.

«Hvem er den sin, da?» sa Anna. «Jeg skjønner ingenting.»

Men akkurat som før, skyndte den lille hunden seg videre langs veien, og akkurat som før, skyndte Anna seg opp på ponnien sin og red etter.

«Takk igjen for hjelpen», ropte dama. Anna rakk så vidt å snu seg for å vinke før Krokodille fikk lagt inn galopperings-giret.

Dagens spørsmål

1. *Hvordan tror du dama hadde det da låvedøra spratt opp?*
2. *Har du noen gang hatt et problem som virket helt umulig, men så ble det en løsning likevel? Hva skjedde?*

Bønn

Gode Gud,
takk for at du lagde verden
og kan gjøre alt du vil.

Det er så fint
å kjenne deg.
Hjelp meg til
å stole på deg,
også når jeg har et problem.
Amen.

Snøstormen

Krokodille trakk barna og gavene videre i snøstormen, men nå så de omtrent ingenting lenger. Søskenflokket lignet på små snømenn, og den lille hvite hunden hadde enda hvitere pels enn før. Krokodille stanset og ristet på hodet så snøen spruta.

«Huff, hva gjør vi nå?» sa Anna.

«Oi da», sa Noah.

«Krokolilla», sa Lukas.

«Vi skulle jo bare følge veien til aldershjemmet, men nå kan vi ikke engang se hvor veien er!» sa Anna oppgitt. Hun steg ned fra sleden og gikk frem til Krokodille.

«Hei, vennen», sa Anna rolig og tok tømmene. «Dette var ikke så lett. Vi finner nok ut av det.» Ponnien vrinsket og la hodet inntil Annas skulder.

Men det var ikke så enkelt å finne veien. De kunne ikke engang se hvor de hadde kommet fra, fordi snøen dekket sporene. Plutselig hoppet hunden ned fra sleden og tuslet frem til Anna. Den stakk snuta ned i snøen og bjeffet, så gikk den videre fremover.

«Oi», sa Anna, «se, dere! Jeg tror den lille hunden har funnet et spor! Kom igjen, Krokodille, vi bare følger etter vår hundevenn med sin gode nese, før han blir borte for oss!» Anna ledet Krokodille, sleden og gutta med gavene videre gjennom snøveggen.

Det var bare så vidt hun kunne se den lille hunden siden den nesten gikk i ett med snøen, og hun gjorde sitt beste for å holde følge med den.

Men hadde hunden funnet det rette sporet?

Dagens spørsmål

1. *Tror du at hunden har funnet det rette sporet?*
2. *Har du noen gang funnet spor i snøen eller andre steder? Hvem hadde lagt dem?*

Bønn

Kjære Gud,
vi ber for de vi kjenner,
som har det vanskelig.

Hjelp oss å være
en god venn for dem
som ikke har det bra,
så de kan føle seg
mindre alene.

Amen.

O jul med din glede og barnlige lyst
vi ønsker deg alle velkommen;
vi hilser deg alle med jublende røst
titusende gange velkommen!

Vi klapper i hendene,
vi synger og vi ler,
så glad er vi, så glad er vi.
Vi svinger oss i kretsen og neier,
og bukker.

Bli med Anna på en spennende adventsreise frem mot julaften.

Bla om hver dag i denne lille adventskalenderen for å lese en ny, spennende del av fortellingen. Boken gir familien et lite pusterom rundt julens budskap. Etter hvert kapittel finner dere noen spørsmål og en bønn. Alt dere trenger for å få en hyggelig og meningsfull tid sammen, er å åpne boken og lese.

For familier med barn fra 3 til 10 år.

Chris Duwe er kjent fra sine utgivelser med dukken Øystein. Chris og kona bor på et lite småbruk med sine fire barn, som du også blir kjent med i boken.

Boken er illustrert av **Gro T. Rykkelid**.

